

מימין: בית הדין הפלילי הבינ"ל. משמאל: התובע כרים קאן. למטה: כריכת הספר "הבגנים"

שגם המשטרה המקומית נכחה בה. לאחר ההרצאה הכריז חו אותי דרך דלת אחורית, סיפר פרופ' טרואן. "זה היה מנוגד לכל הציפיות שלי. בארה"ב רכשתי את השכלתי עם בעידן אהה המושג של חופש אקדמי, של חופש ביטוי, היה אכן יסוד. ופתאום אני נקלע למצב שאני צריך לברוח מהרצאה. זה נוגד את כל ערכי התרבות האמריקנית. אין היום סובלנות לאמיתות שלנו."

פרופ' ארידן הוזכר את השימוש במושג "ממלך" בבתי הדין בהאג. זהו מסמן אנטישמי מובהק, שנועד לעגן פער לוח צבאיות בהווה להגננה עצמית בהקשר של "אלימות" יהודית כתכונה היסטורית מולדת.

עומס בדרך בגין, שנחשב שנוא, מפלג, פשיסט, היטלריסט, הוא היום דמות קונצנזואלית המקובלת גם על השמאל. מי שירש ממנו את כל ה"שבחים" המקובלים על שונאי הצינונות הלאומית, הוא בנימין נתניהו

עכשי, כשהמפה הפוליטית היא פחות או יותר 50 גוונים של ימין, יש עניין בספר של גיל סמסונוב "הבגנים". כותרת המשנה היא "זרועי הקרקע: מאלטלנה ועד היום". זאת ההצדקה האקטואלית לחיבור ספר, שמהרבה בחינות הוא מעניין לא משום שהוא ממסר את הסכסוך הפוליטי הקבוע בישראל, אלא שהוא מגיש מעין דיוקן קבוצתי של סביבה פוליטית אידיאולוגית. השורשים והאישים עצמחו בתוכה, שהובילו אותה, שהנהיגו אותה, או שפשוט היו פעילים ברורים שונים.

אפשר לטעון שהמקורות הרוויזיוניסטיים, המקורות

תחילת הדרך. האנטיצינונות כמובן היא עקבית יותר ויש לה כוח התמד יותר מהצינונות עצמה. הצינונות לאורך השנים יש שהיא רועקת או מבקשת להיעלם, ואז צל האנטיצינונות מתנתק ממנה וממשיך לצעוד לבדו, קוצר בהרמשו יהודים תמימים ואינטלקטואלים, שהופכים בלי שהם מודעים לכך לאמצי אנטישמיות. לדעת פרופ' עזריהו, האנטישמיות, האנטיישראליות והאנטיצינונות הופכות בי"ד 95 אחוזים. אלו ימים מאוד קשים. יש צונא" מי נגד ישראל, פרפטט סטורם", אמר ברברי הפתיחה, "כולנו חיים בתוך זה".

מה שמבחינתי היה סקופ אלו דברים שחשף פרופ' נתן ארידן מאונ' בניגוריון על ההיסטוריון הנודע אריגולד טוינבי; אחרי שאתה שומע את הדברים שכתב טוינבי ביומנו או סח לירידים בהתנתבות או במאמריו ובספריו השונים, אני בכל אופן מתקשה למצוא את ההבדלים בינו לבין אהה, ארולף היטלה. מלבד זה שלטוינבי לא היתה אמביציה להקים מנגנון שישמיד בפועל את שונאי נפשו, היהודים. כך שהשאלה אם טוינבי היה אנטישמי היא רטרית בלבד.

טוינבי שיגר מברק לשר ההגנה הסורי מוסטפא טלאס ב"ב באוקטובר 1973, וימים לאחר פתיחת מלחמת יום הכיפורים: "איחולים וייחולים מקרב לב לניצחון ערבי". טלאס היה בפועל מפקד הצבא הסורי. טוינבי, איש המיין סטרים של האליטה הבריטית, תיאר את הצינונים כירשי הנאצים, רוצים להיות גזע עליון, אלימות של יהודים כתכונה אופי. המסר הכללי שעובר מכתבי טוינבי על היהודים הוא משהו בגישה, "חבר'ה, אתם עוד לא מתים? מה קרה לכם? תמותו כבר". יהודי בריטי נכבד התלונן בתגובה, כי "אנחנו מתקשים לקבוע את עצמנו".

מתברר שעמיתיו הרגולים בין ההיסטוריונים הבריטים לא החשיבו אותו כמלומד אמיתי, ובכל זאת, למה זוכרים את המשעמם הגדול הזה? לדעתך, רק בגלל האנטישמיות הקיצונית שלו. דאה מקרה רוג'ר ויטרס. אף אחד לא היה שם לב אליו אם לא היה מפעפע אנטיצינונות, אנטיש" מיות ופרופילשתיניות. האם היה זוכה להסתופף בקהל חבריו של גרעין לויזו).

פרופ' אילן טרואן דיבר מתוך כאב הטרגיה האישית המשפחתית. הוא למעשה מייסד תחום לימודי היהדות ולימודי ישראל באוניברסיטאות האמריקניות. הסבתא שלו נרצחה בפוגרום של 1919 באוקראינה כשהיא מגינה בגופה על בתה, שהיא אמו של פרופ' טרואן. בתו של טרואן נרצחה ב"ב באוקטובר בתולית, כשהיא מגינה בגופה על הקטן שניצלה מהטבח.

הבשורה הקמה של פרופ' טרואן היא, שהשנים הטור" בות של יהודי אמריקה היו בסך הכל בועה בתוך הרצף ההיסטורי. "נעניין מאוד אישי, כאשר הציגי טקסטס, היו מפגינים באולם וגם מבחוק. פרויפילשתינים. הרצאה

החזית המערבית

לדין בהאג ראש ממשלה שנמצא באמצע תהליך שלום היסטורי. זה יפתור לנו... זה יעזור לנו... "מלאו את החסה דברי יאיר לפיד. הרצוג סבור שהסכם הנורמליזציה עם ערב הסעודית "הוא גייס ציינג'ר היסטורי, שמהווה ניי צחון על אימפריית הרשע - מקוה שאפשרות כזאת נכחנת ברצינות".

מה שנתניהו כן יכול לבחון ברצינות, זה הקמת רשות פלשתינית נפרדת בהרכב שונה ובתמיכה ממקורות ער" ביים לניהול עזה; וזאת משום שישראל לא יכולה לוותר על המשך מלחמה שוטפת בעצימות מוכוה נגד מחבלי המאס בעזה, כפי שהדבר מתבצע ביהודה ושומרון. אבל יש בנושא המשפט הבינלאומי עניין עקרוני. מאז הקמת האו"ם ב"1945, המלחמה הוצאה אל מחוץ לחוק. מי שמתחיל מלחמה ותוקף את שכנו, הוא פושע. הסובייטים ושלוהיהם בעולם המערבי, בעולם השלישי ובתוך ישראל הוציאו שיטת מלחמה חדשה, שמנצלת את המגבלות החלות על מדינות דמוקרטיות: מלחמת שחרור עממית. רק מלחמה שעיקרה רצח אורחים היא צודקת וחוקית, ואילו התעמולה כבר מפשיטה את ישראל אפילו מוכות ההגנה העצמית. המשפטנים הישראלים הרגולים של העבר ראו בטרור הפלשתיני פשע נגד האנושות, משום שגם רצח יהודי אחר בשל היותו יהודי משרר כוונה של רצח עם. מאחר שבפרקטיקה לא פעלו ברך זה, בוודאי לא במערכות המשפט הבינלאומיות, נתן להשתמש בבתי הדין בהאג ככלי לחמה אסטרטגי נגד ישראל, אבל גם נגד מדינות דמוקרטיות אחרות.

צל הרים כהרים

האנטי צינונות מלווה כצל גדול את הצינונות

מאז תחילת הדרך, אך יש לה כוח התמד

יותר מהצינונות עצמה. הצינונות לאורך

השנים דועקת, ואז הצל מתנתק וממשיך

לבדו, קוצר בחרמשו יהודים תמימים

כנכס מצומצם באוני' חיפה על ה"אנטיצינונות" אמר פרופ' אוריה שביט שיש רק דרך אחת לנצח את המאס, והיא להבטיח שלא ישלוט עוד בעזה על ידי חיטולו. בעוד התנועה הפלשתינית הקודמת בארשות אישים כמו ער" פאת ועכאס הפכה פרוגמטית יותר - אם לא נוכל להסל את ישראל, נתפטר באיוו צורה, "האסלאמיזם לא הובס על ידי ישראל", אמר שביט, "דאה לבנון, עזה. בשני המקומות היתה נסיגה חידצורת. זה אויב שאין לו תר דעת תבוטה. חיובאללה וחמאס - אלו האויבים היחידים של ישראל שלא הובסו. המאס הראה הישגים (מבחינתו ומבחינת הערבים). הכרחי שתהיה מפלה מוחלטת של המאס, שלא ישלוט בעזה. מי שרוצה שלום, חייב להגיע למצב שבפעם הראשונה הצד האסלאמי יובס. אחרת זו קטסטרופה לצינונות".

דיון חוקרים על נושא האנטיצינונות הוא אירוע מרענן מאוד, אבל גם די מרכז. מי שארגן את הכנס, שנכחו בו השבוע כ-20 חוקרים ואנשי אקדמיה, הוא פרופ' מעוז עזריהו, ראש מוסד הרצל באוני' חיפה. פרופ' עזריהו תיאר את האנטיצינונות כצל הגדול, המלווה את הצינונות מאז

האג לא שמח

העולם הלא-דמוקרטי מנצל את בית הדין הפלילי הבינלאומי כדי להילחם בעולם המערבי בכלים שלו במפנים. כרגע ישראל על הכוונת, אבל אחריה יגיע תורן של מדינות דמוקרטיות אחרות

קבוצת סנאטורים בראשותו של הדמוקרט בן אר"י דין, יו"ר ועדת החוק של הסנאט, הוציאה ביום שלישי הודעת גינוי נגד הפנייה של התובע בבית הדין הפלילי הבינלאומי להוציא צווי מעצר נגד רה"מ נתניהו ושר הביטחון גלנט. מעבר לפגיעה בסיכוי להביא שלום בר קיימא למורח התיכון והסיכון למשא ומתן להחזרת החי טופים, בולט השינוי בהתייחסות לישראל כ"דמוקרטיה מתפקדת" בעלת היסטוריה של תפקוד דמוקרטי. "הפנייה להוצאת צווי מעצר מציבה שוויון מוסרי כובב בין ישראל עם מחויבותה ארוכת השנים לשלטון החוק, לבין המאס, שלטון תיאוקרטי אוטוקרטי בעזה, שאין לו אחריות ואינו חייב דין וחשבון לאף אחד. אם לומר את המובן מאליו: ישראל היא דמוקרטיה מתפקדת, בעוד המאס הוא ארגון טרוה נציגים של בית הדין היו אמורים להגיע לישראל היום כדי להגל פגישות עם פקידים ישראלים כדי לרון בטענות נגד ישראל... בקשת הצוויים מתבצעת בניגוד לכך מה שמשמטע משלטון החוק... לישראל יש מערכת משפטית צבאית עצמאית, יש לנו אמון מלא ביכולתה של מערכת המשפט בישראל לשרת את הצדק".

הסנאטורים מציבים סימן שאלה על אמנות בית הדין הפלילי, שנראה כבעל דעה קדומה נגד ישראל. "נמשך לנקוט צעדים להגנה לפעולות בית הדין נגד בעלת בריתנו ישראל, ננקוט את הצעדים המתאימים לסייע לישראל ולהגן על צותים אמריקניים נגד פעולות עתי דיות של בית הדין", אמרו הסנאטורים. זו קבוצה דר מפלגתית עם סנאטורים שמרנים כמו לינדוי גרהאם וסנאטורים ליברלים מובהקים כמו ג'ון פטרמן וריצ'רד בלומנטל הדמוקרטים.

פתאום האמריקנים מתייחסים לממשלת ישראל כממשלה שנבחרה באופן חוקי ומייצגת דמוקרטיה עם שלטון חוק ומערכת משפט עצמאית. בישראל חוסרים שבכירי הממשל האמריקני, מהנשיא ועד מוכיר המדינה ג'ייק סאליבן, שבדיוק היה כשיחות בארץ כשהתובע כרים קאן התחיל להשתולל, היו בסוד ההליך המשפטי ועודרו אותו כדי למנף אותו כאמצעי לחץ על ישראל. מאחר שהממשל הדמוקרטי הפך את הכלים המשפטיים לנשק פוליטי טעון ודרוך בארה"ב, שימוש פוליטי במוד סדות משפטיים בהחלט מתאים למדיניות הפרויראדיאנית והאנטיישראלית של ממשל בידן. התובע כרים קאן, כידוע, נבחר לתפקידו בעסקה עם הממשל האמריקני (גירת חקים תמורת תמיכה והורדת הסנקציות שהטיל סנאטור על בית הדין).

המפתח הפתעתי: גם עסקן בכיר כמו יאיר לפיד וני שיא המדינה יצחק הרצוג משרדים משהו בנוסח "בואו נעשה עסקה". "נתניהו צריך להודיע שהוא נכנס למשא ומתן עם הסעודים, כולל הרכיב הפלשתיני. לא יעמידו

ישראל השבוע | עורך והאש מחלקת מוספי סופ"ש: איתן אורקובי סגני עורך: שמיר ליבנה, אלי ברק | יצוג גרפי: מיהי דוד לחמן | הפקה: אורטל כהן | עזר הפקה: ליאור יעקובי | צילום השער: יוסי זילנר

צילום: א.א.א.א.א.